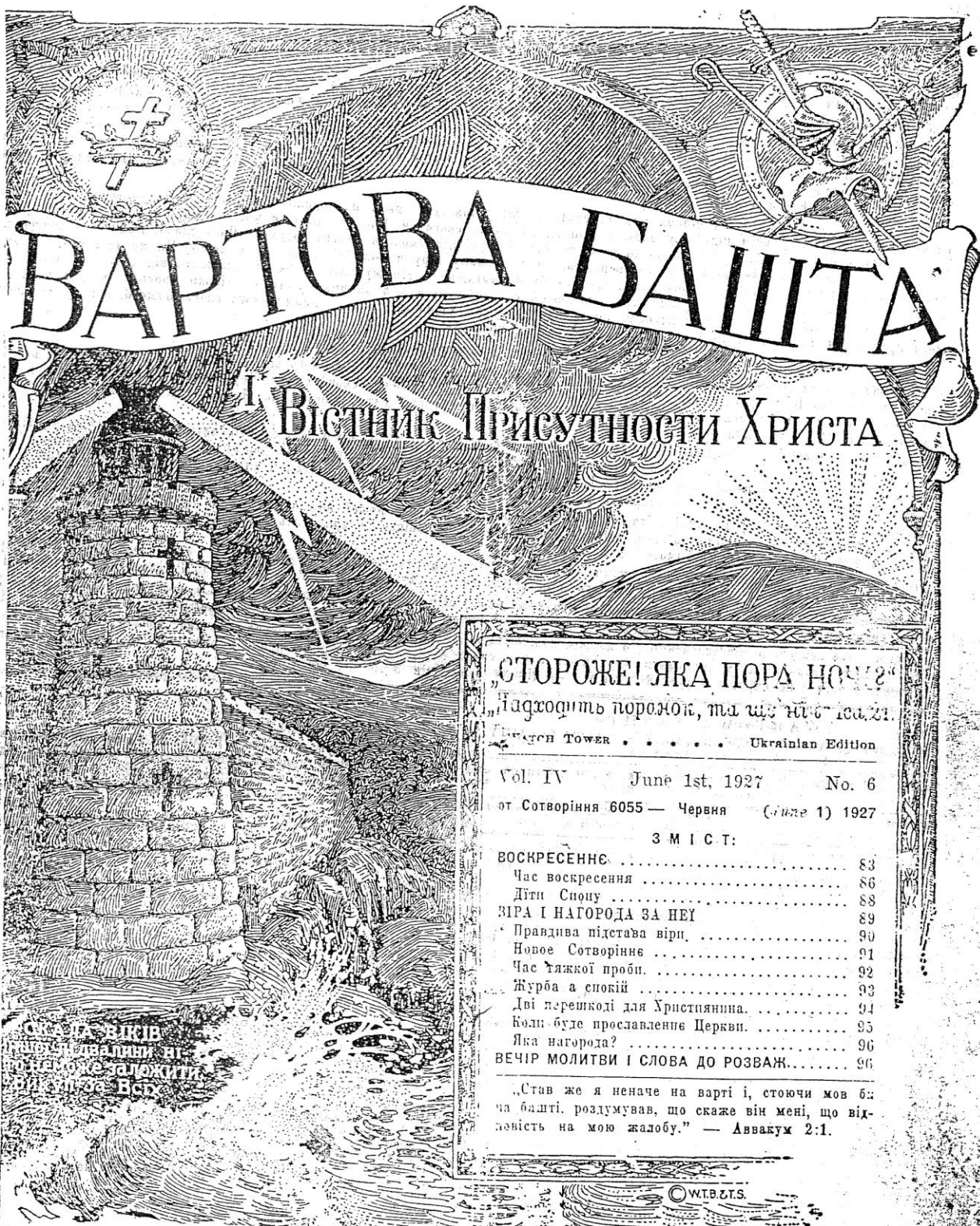

ОСЛАДІВ
ГЛАВІНІ ДІВЛІНІ НІ
ПОНЕЖЕ ЖЛОХІНІ
ВІД ПІД ВІСІ

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОНІ?“

Надходить поромок, та ще ніс не іде.

WATCH TOWER Ukrainian Edition

Vol. IV June 1st, 1927 No. 6

от Сотворіння 6055 — Червня (Число 1) 1927

З М І С Т:

ВОСКРЕСЕННЯ	83
Час воскресення	86
Діти Сноу	88
МІРА І НАГОРОДА ЗА НЕЇ	89
Правдива підстава віри	90
Новое Сотворіння	91
Час тяжкої проби	92
Журба а спокій	93
Дві перешкоди для Християнина	94
Коли буде прославлення Церкви	95
Яка нагорода?	96
ВЕЧІР МОЛИТВИ І СЛОВА ДО РОЗВАЖ.	96

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.” — Аввакум 2:1.

© W.T.B. & S.

землі переполох народів у заколоті, як зареве море та філії і смертвють люде від страху та дозидані того, що при
вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні захитаються... Як незначите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько
простуйтесь і піднімайте голови ваші, радуйтесь бо наближило визволення ваше. — Мат. 24:33; Марка 13:29; Лука 21:28

— СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ —

СЕЙ ЖУРНАЛ служить головно на се, щоби подавати пояснення св. Письма та поучення з нього; ширити науку Ісуса Христа та помагати дітям Божим при студіюванні Біблії. Він подає, коли Товариство має свої з'їзди і подає дорогу пам'ятник.

Журнал боронить сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, а саме ВНКЗП (відкуплення) дорогоцінною кров'ю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на викуп за всіх.“ (1. Петра 1:19; 1. до Тимотея 2:6) Будучи на сім фундаменті: золото, срібло дорогої каміння-жемчуги слова Божого (1. до Кор. 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), даємою ціною цього журналу, є, показати, всім яка є спільність тайни, котра була укрита в Бозі . . . , щоби тепер виявилась через Церкву велика премудрість Божу, — „котра в інших родах (віках) не була об'явлена людським синам, так як тепер є вона об'явлена.“ — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від ніяких партій, сект, чи віроісповідань, яких натворили собі люди; а старається кожне своє слово підпорядкувати у всім під Божу волю в Христі, як учить цього св. Письмо. Для того можемо сміло говорити і розбирати кожне слово, яке говорив Ісус, відповідно до того, як нам Бог уділить своєї мудрости розуміти його слово. Наше становище не є догматичне, але повне: бо що знаємо се твердо, маючи сильну віру в Божі обітниця, які є певні. Ми як ті слуги, що виконуємо його службу: для того рішення наше, що має бути поміщене в сім журналі, а що ні, залежить від цього, як ми розуміємо його волю, науку його слова, абі: скріплювати людей у ласці Божій і в знанню. Тому не тільки просимо наших читачів, але й домагаємося від них, щоби досліджували кожне написане тут слово при помочі неомилного слова Божого, і тому для кожного пропущення наведемо звичайну голову і стих святих пророків і апостолів.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ:

ПРО ЦЕРКВА — се „храм живого Бога“, се особливе діло рук його;“ що будова його відбувається через цілий євангельський вік, — від часу, як Ісус Христос став Відкупителем світа і угодним каменем свого храму. Через сей храм, як тільки він буде доіскріщений, Бог зведе благословення на „всіх людей“ і тоді вони будуть мати приступ до Нього. — 1. до Кор. 3:16, 17; до Ефесян 2:20, 21; 1. кн. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Хто в тім часі увірить в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятиться йому, цього буде Він обтісувати, допасовувати і вигадати, а скоро буде готовий і доіскріщений останній з тих „живих каменів“ з „вибраних дорогих“, тоді великий Учитель Мислостер забере їх разом при першій воскресенню. Тоді ся Церква наповниться його славою і станеться місцем стрічі між Богом і людьми через цілий тисяч літ. — Одриття 15:5-8.

Підставою надії для Церкви, як і світа, є, що „Ісус Христос з ласки Божої пожив смерті за всіх“, стався „викупом за всіх“ і, що Він буде правдивим світлом, що просвітає кожного чоловіка, що приходить на світ“ у „властивім на се часі.“ — до Жилів 2:9; Йоан 1:9; 2. до Тимотея 2:5, 6.

Надією Церкви є, що вона буде такою, яким є її Господь, буде бачити його таким, яким він є, буде „учасником Божої природи“ і буде мати участь в його славі, як його співнаслідники — 1. Йоана 3:2; Йоан 17:24; до Римлян 8:17; 2. Петра 1:4.

В теперішнім часі Церква, святі, має усовершенити себе до служби в будучности, має розвинути в собі всяку ласку; бути Божими свідками перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. До Ефе. 4:12; Мат. 24:14; Од. 1:6.

Надія світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримають всі люди через Царство Христа. Всі, що схотять бути послужні законам і їх вивопняти, отримають з рук свого Відкупителя: прославленої Церкви все те, що Адам утратив, а уперті в злім і непоправні будуть ЗНИЩЕНІ. — Діяння Апостолів 3:13 . . . Ісаїя 35.

WARTOWA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
13 Concord Street, Brooklyn, N. Y.

Yearly Subscription Prices: United States, \$1.00; Canada and Miscellaneous Foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

РЕДАКЦИЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором комітету в склад котрого входять: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, J. Hemery, R. H. Barber, E. J. Coward. Кожний артикул уміщений в англійським журналі, читає і улюбляє найменше трьох братів. Журнал виходить на кількох мовах

Передплата на Вартову Башту на рік виносить в Сполучених Державах \$1.00; для Канади \$1.50; для Галичини 5 зл.; для Чехо-Словаччини 3 зл.; для Буковини 100 левів; для Франції 20 франків; для Бразилії 10 мілярреїв; для Аргентини 3 пеза. Грошеві перекази адресувати тільки так:

Watch Tower, (Ukr. Dep't.) 13 Concord St., Brooklyn, N. Y.

Передплати в Сполучених Державах Америки можна посилати монет-ордерами або через Експрес компанію або банківським переказом. З Канади і прочих країн треба посилати передплату Міжнародним поштовим переказом.

Увага для передплатників! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримано належитість, ані не повідомляємо, що передплата скінчилась, а тільки зазначаємо се полич адреси.

Для тих, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть його читати, вислаємо дарем, если о се попросять.

Просимо всіх українських зборів тих, що ще не подали чи-до участників Господньої вечери, щоби як найскорше поіломили про се Укр. від. в Брукліні.

УВАГА СТАРОКРАЄВІ БРАТИ:

Всі котрі бажали би набути Біблій, чи то книжок нашого видання в старім краю, прошені вдаватися на такі адреси, як подаємо:

Адрес на Галичину, на котрій всі наші люди прошені звертатись: М. Т. D. B.—T. Suszko, ul. Piekarska 91. Lwów—Lwow

Адрес на Чехословаччину: Watch Tower—Ukr. Od. Most-Saras 353 Czecho—Slovakia

Адрес на Румунію: „Vita“—Regina Maria 36, Cluj, Roumania.

Адрес на Польщу: M. S. B. P. S., Skrzyńska Poczta 248. Warszawa, Polska.

ДОРОГА БРАТА Е. ЗАРИЦЬКОГО

Winnipeg, Man.	June 3	Toronto, Ont.	18 26
Gonor, Man.	4 5	Carnegie, Pa.	27
Selkirk, Man.	6 7	Youngstown, O.	28
St. Norbert, Man.	8	Akron, O.	29
Winnipeg, Man.	9	Toledo, O.	30
Fisher Branch, Man.	11, 12, 13	Detroit, Mich.	31
Kamsack, Man.	15, 16	Detroit, Mich.	Aug. 1
Yorkton, Sask.	17	Battle Creek, Mich.	2
Theodore, Sask.	18, 19	Joliet, Ill.	3
Canora, Sask.	20	Conrath, Wis.	5
Clair, Sask.	21	Minneapolis, Minn.	6, 7
Wakaw, Sask.	24, 25, 26	Winnipeg, Man.	8

ГЕНЕРАЛЬНА КОНВЕНЦІЯ

Увага: Українська конвенція Дослідників Біблії відбудеться в Торонто разом з Англійською на днях від 18-26 липня 1924. По більшій інформації писати до головного відділу в Брукліні.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

Рік IV Чervня, 1927 № 6

Воскресенне

«Живий і бжвний, хто має частъ у першому воскресенні: надбави друга смерть не має власти: а будуть священниками Божими Христовими і царюва-ва-ми муть з ним тисяч років.» *Одрк. 20:6.*

Воскресенне значить встати на нову, або бути який що має духа Господнього буде при кождий піднятим до життя. Се є протнвоставленна смерті, нагодн давати знати другим про правду Божю, тому що се значить привернення до життя, то пляну остновжж. Його, і навчати нащокм із смерті. В повншм наведенім цитаті св. Писання, Божий закон де його воля чнто обявлена, сьмо робить натиск на перше воскресенне, тому чн нн. Він обявив свою волю Адамови, коли скавав що воно є половне і приходить перше в порядку, зав до него: «То вмиреш певно, того ж дня як з цього розуміє ся можна висновати заключенне, скоштуеш із його.» Коли чоловік зламав закон, Бог вирік засуд смерті йому! А Сатана скавав: «Ти певно не вмиреш,» що трнває ся значнню, не ма смертнх. Через довшнй час клер проповідував те саме. Ісус скавав що днвал е брехун і отець брехнн. Через то що клер присвоїв собі днваловську брехню і перечив Божий правду, то му вони стали посторонн днвала. Вони роблять волю їх отця, так як Ісус скавав про них — Йоана 8:44.

Сатана, отець клеру, постійно заперечував воскресенне мертвих, а ціль його була щоб звернути людей від Егови. Він н надалше уживає свій видимий знаряд для тої цілі. Бог, через своїх святих Пророків, учив Жидів, що мертві повернуть назад з ворожої землі до свого першого стану. Сн пророцтва відносять ся до воскресення мертвих. (Еремії 31:15-17, Езекіїа 16:53-55.) Однак не багато Жидів вірували у воскресенне мертвих. Лука 20:27, Дян. 23:8.

Що дійсно є воскресення з мертвих, то Ісус мав переконуючі свідцтва, Його свідцтва склалися із висказаних слів ним і його діл. Він викликав Лазаря з гробу, але то не було воскресенне Лазаря (до совершенности.) Він збудив Лазаря із зісну смерті, чим пояснює що Він, як великий виконатель замірів Егови, всьом часі збудить всіх мертвих, що сплять в гробах. Пізнійше Лазар умер і знов в назначенім Богом часі буре учасником воскресення. Ісус так скавав до Марті: «Я „воскресенне життя.“ Йоана 11:25. Підсім він розумів що Бог призначив час на воскресенне із стану смерті, і що Ісус Христос є Божим вибраним знарядом через котрий він виконить свою роботу. Ісус дальше свд-

Се є прнвілія, а навіть радостю кождого Християнина, бути вірним свідком і говорити людям правду. Однак щоби людям розказувати правду то треба самому правду знати. Вся

кував що всі що сплять в гробах пробудять ся із смерти сну. Йоана 5:28,29.

⁹ Коли Ісус умер на Христі то він дійсно умер а не лише напогляд. Його душа умерла. (Ісаї 53:10.) Колиб Ісус був наслідив безсмертність або посадав безсмертну душу, Він би не міг умерти. Він стався смертельним чоловіком шоби через свою смерть дати ціну викупу для роду людского, Йоана 1:14; Жид 2:9. Він дав своє життя через виданне себе на смерть для того, шоби чоловік міг жити. (Матея 20:28, Йоана 10:10.) Коли Ісус умер Його душа пішла до пекла, то є гробу. Бог предсказав сей факт через своїх пророков коли сказав: „Тобо не оставиш душі моєї в під земний пропасті і не даси твому побожному бачити зотління. Тобо вкажеш мені дорогу життя; перед лицем твоїм повнота радощів, по правиці твоїй блаженство по всяк час.“ (Псалма 16:10-11.) Предвидівши, глаголав про воскресення Христове, що душа Його не зоставлена впеблі, а тіло не виділо зотління. Діян. Ап. 2:31.

¹⁰ Перед смертю Ісуса Бог обіцяв Йому що Він Йому дасть безсмертність, яко нагороду за Ёго вірність. Ісус був вірним і правдивим серед найтяжших проб; і Бог, також вірно сповнив свою обітницю підняв його зі смерти до найвисшої позиції в своїм великім царстві. Діян. Ап. 2:32; До Фил. 2:7-10.) Відносно своєї смерті і воскресення до безсмертності Ісус сказав: „І був Я мертвий, ось жию повіди; амині. І маю я ключі пекла і смерти.“ Одкр. 1:18.

¹¹ То що вище сказав Ісус Христос є бесперечним доказом що Ісус був смертельним і не мав безсмертності; що яко смертельний він умер; і що Бог під вів його з смерти і дав йому життя, без смертності; що він жиє раз на всегда і смерть не має більше сили над ним. Він є голова тих що отримують благословенства першого воскресення, як згадано повисше, і що він буде жити повіки. Ті що вперто учать про безсмертність кожної душі, заперечують смерті Христову і його воскресення, і воскресення всіх мертвих. 1 Кор. 15:14-23.

¹² Коли Бог збудив Ісуса зі смерти — сну Він постарався о многі докази шоби всі віруючі в воскресення могли свою віру міцно отвердити. Розуміє ся що диявол старався знищити сю так велику правду. За його впливом Жидівський клер перечив воскресення. Він навіть засліпив Савла з Тарсу що до дійсного значіння і ваги воскресення. Бог змінив його ім'я на Павла і він стався найсильнішим свідком в ім'я Боже про воскресення Ісуса Христа.

¹³ Відносно його воскресення Павло так свідкує: „Бо я передав найперше шой приняв, що

Христос умер за наші гріхи по писаннях, і що поховано Його, і що встав третього дня по писанням, і що явився Кифі а опісля дванадцятьом після того явився більше пяти сотень братам разом, зкотрих більше живуть і досі, инші ж і упокоїлись. Після того явися Якову, а потім усім Апостолам. На остаток же всіх і мені“ 1 Кор. 15:3-8.

¹⁴ Жадна часть Божого пляну не є так важна як воскресення з мертвих. Се є ясно чому так сатана розпочливо старався тримати в незнаню людей відносно воскресення. Напевно що жертва викупу є вершком правди, на котрі то весь Божий план спасення спочиває, але колиби не було воскресення мертвих тоді жертва викупу булаби безвартісна для тих що померли. Доказ воскресення Христового повинен замкнути уста тим що не вірять в науку воскресення. Однак Сатана всегда зміг тримати свої свідки напереді а сі фальшиво приписували що вони представляють Господа і рівночасно перечили воскресенню з мертвих. Так було за часів Господа і такі обставини існують і нині.

¹⁵ Тепер коли так звані славні проповідники світа заперечують воскресення, се є повинністю кожного християнина звертати увагу на сю правду. Воскресення Ісуса є повною гаранцією що мертві повстають. Аргументуючи про се Апостол говорить: Колиж про Христа проповідується, що він з мертвих устав, то як се де які між вами кажуть, що нема воскресення мертвих? Колиж воскресення мертвих нема, то й Христос не воскрес; колиж не воскрес, то марна проповідь наша, марна ж і віра ваша. І ми являємось кривими свідками Божими, бо свідкували про Бога, що воскресив Христа, котрого не воскресив, коли мертві не встають. Бо коли мертві не встають, то й Христос не встав. А коли Христос не встав, то марна віра ваша: ви ще в гріхах ваших, тоді і померші в христі погибли.“ 1 Кор. 15:12-18.

¹⁶ Саме воскресення Ісуса Христа є достаточним і повним доказом на котрім чоловік може уперти свою віру в науку воскресення. Апостол говорить що Бог назначив день в котрім всі люди будуть мати нагоду пізнати і повиноватися правді і отримати життя, і що напідставі того факту, що воскресив Ісуса з мертвих, Бог дів запевненне воскресення для всіх. Діян. Ап. 17:31. „В тім дню“ праведні і не праведні пробудяться із смерти (Діян. Ап. 24:15.) Додаючи до сего Ісус заявив що всі в гробах почують голос Його і повиходять — одні до воскресення, а друга класа доперва на суд в котрім вони будуть мати нагоду бути цілковито піднесені із смерті і отримати вічне життя.

ПОРЯДОК ВОСКРЕСЕННЯ

¹⁷ Підчас Ісусового пробуття на землі, ніхто не воскрес (до совершенного життя.) Він сказав що в тім часі ніхто не зійшов на небо. Йоана 3:13, пізнійше Апостол Павло, яко свідок свідкував також так: „Тепер же Христос устав з мертвих; первістком між мертвими стався 1 Кор. 15:20. Се є доказом що Христос є воскресенням (Йоана 15:25,) Він є початком воскресення, тому що такий є план Божий. Тоді, коли доказ воскресення Ісуса Христа є запевненем що всі будуть мати нагоду до життя Апостол так пише: Якож через чоловіка прийшла смерть, так через чоловіка й воскресення з мертвих. Яко в Адамі всі умирають, так в Христі оживають. Кожен своїм порядком: Первісток же Христос, а потім Христові у поході Його. 1 Кор. 15:23

¹⁸ Христос, значить помазанник Божий. Христос складається з голови і тіла котре є його церква (Колосиян 1:18,2,4; Ефесиян 1:22,23.) Сі писання показують що Христос є початком воскресення, і що його воскресення є найголовнійше і найперше в порядку. Оже се є ясным що всі що мають участь в першому воскресенню мусять бути в Христі яко члени Христа. Бути в Христі значить бути сплдженим до Божої натури і помазаним духом Єгови, і бути прийнятий в члени тіла Христового.

¹⁹ Писання ясно вказують які обставини мусить стрінути і сповнити той, хто хоче бути учасником першого воскресення. Бути Християнином лише з імени се не є досить. Він мусить зробити повне посвячення; його посвячення мусить бути прийняти, і оправдане через Єгову; Оправданий мусить бути прийнятий через Єгову яко часть жертви Ісус — Христової, тоді сплджений до Божої натури, покликаний небесним покликом і від того часу мусить стати на суд або пробу. Він мусить охриститися в смерть Христову жертвуючи своє право до людського життя, котре то право Він дістав наслідником його оправдання. Він мусить умерти з Христом щоби зним жити. Лише ті що охристилися в смерть Христову можуть бути учасниками першого воскресення.

²⁰ Угода із сторони Єгови уважає чоловіка мертвим від часу коли він був сплджений з духа святаго. Сплджений духом мусить закінчити свій контракт або угоду в дійсні смерті і на правду бути занурений в смерть Ісуса Христа. Апостол так вияснює: Хиба не знаєте що скільки нас у Христа Ісуса охристилося, у смерть його христилися? бо погреблись ми зним через хрищення у смерть, щоб, як Христос устав із мертвих славою Отця, так і ми обновленню життя ходили. Коли бо ми зедна-

ні (зним) подобем Його то й подобем воскресення будимо” Рим. 6:3-5.

²¹ В часі свого посвячення, Християнин зобов'язується контрактом з Єговою. Се називається угода через жертву і мусить бути вповні виконана. На важність виконання угоди Апостол робить натиск сими словами: “Так я оце все вважаю завтрату ради вищого розуміння Христа Господа нашого ради котрого я все втерав, і в важаю все засьміте, аби придбати Христа, та й явитись в Ньому не маючи моєї праведности, що від закону, а (маючи ту, що вірою Христовою здобувається, праведність від Бога у вірі щоб розуміти Його і силу воскресення Його, і спільність мук Його, приподоблюючись смерті Його, аби тільки досягнути до воскресення мертвих.” Філь. 3:8-11.

²² Апостол рішився що нічо не буде йому в дорозі у виконанню його части угоди для того щоби бути учасником воскресення з мертвих. Для того він осунув все инше позад себе аби міг ити вперед і дістати нагороду. Він не перестав бути активним і небажав відпочинку, тому що вже зробив багато в минувшости, він розумів що мусить бути вірним аж до смерті. Часом приходять спокуси щоби вже спочити, що ми вже змучені в службі Господній і що вже зробив досить; але той повинен пам'ятати що Християнин жне всоїм часі коли не уніє в виконанню своєї угоди. (Галат. 6:9.) Вірність нового створіння мусить продовжуватися аж до смерті коли хоче отримати вінець життя, що значиться брати участь в першому воскресенню Одр. 2:10.

²³ Блаженний і святий той що має участь в першому воскресенню Одр. 20:6. Се значить що такий вповні відданий Господу і що він задля того є радісний; такий стан мусить бути аж до кінця його земської подорожі коли він хоче брати участь в першому воскресенню. Повне посвячення Християнина мусить наступити тепер, підчас свого побуття на землі, а не аж в небі. Се й не лише такі виграють нагороду безсмертності.

²⁴ Колиж Христос значить Помазанник і складається з голови Ісуса Христа і много інших членів його тіла; отже перве воскресення, котре мало початок як Бог воскресив Ісуса з мертвих, скінчиться коли остатній член тіла Христового буде піднятий до слави і безсмертності. Для того як оказує писання, нім настане друге воскресення кого иншого, то перше мусить воскреснути Христос (голова і тіло.) Розуміється, що Бог може своєю силою збудити вірних свідків, згаданих Апостолом Павлом до Жидів в одинійці голові, нім наступить воскресення всіх членів Христа; однак се не видає-

ся бути порядком зазначеним в св. письмі. Зaledво можемо сподіватися воскресення старозавітних вірних мужів передтим, ніж остатній член тіла Христового буде забраний з землі до слави.

царювати. Се значить що всі що любять зовнішній доказ Господньої присутности покажуть свою любов через тримання Його заповідий. Хочимо тепер розібрати питання про час воскресення святих що поспули.

ЧАС ВОСКРЕСЕННЯ

²⁵ Від часу сошествія св. духа зачалось сплуження членів до тіла Христового. Від того часу кожний Християнин коли закінчив свою подорож, додержавши віри, йде до гробу й чикає до часу воскресення. Апостол так пише: „Наоснок готується мені вінець правди, котрий віддасть мені Господь того дня, праведний судія і нетилко мені, та і всім, хто полюбив явлення Його” (2 Тим. 4:8.) „Той день” ужитий в тексті, мусить відноситися до часу коли Господь воскресить святих, котрі спали в Христі Ісусі, ждучи Його явлення.

²⁶ Місія Апостола не була скінчена в часі коли він писав до Филипіян, а тоді він звеликою ревностію йшов вперед шоби виповнити свою угоду. По над все инше він оцінював нагороду безсмертности. Задля сего забував всі річі на заді, а дивився на річі, котрі були перед ним, і біг наперед виконуючи одно діло. Апостол любив в сїх братів, і бажав шоб всі, що були сплужені з духа св. могли виграти нагороду як й він; тому писав до них благальними словами заохочуючи їх до розумної служби Богу що є виконанням їх угоди. Рим. 12:1.

²⁷ В часі коли писав до Тимотея його робота була скінчена. Він чувся задоволненим тим, що був вірним. Він був готовий до відходу. Його великим бажанням як се він заявив, було в тім часі, шоб він міг бути учасником в воскресенні Христа. Але він знав що він мусить вмерти і чекати (до) „того дня” коли Господь покличе його із стану смерті і дасть йому вінець праведности. Той вінець, буде життя на найвишнім позоми. Тоді він буде побідоносним, тоді одягнеться в безсмертність. Тоді він виграє побіду над смертю і гробом, тому що смерть не буде мати сили над ним.

²⁸ Втім часі Павло писав до Коринтіян кажучи: „О смерті, де твоя жало? Опекло, де твоя побіда” Господь просвіттив його ум і показав йому що він буде побідником над гробом і смертю, що в бодучині, що не лише Апостол буде побідником, але що всі святі котрі будуть спати в гробах пробудяться і отримають вінець життя; або иншими словами сказати всі ті що любять „Його явлення”.

²⁹ Апостол не каже що всі ті що сподіються другого приходу Господа, або хто бажав бачити Його явлення; ато будуть ті що радуються доказом що Цар прийшов, взяв владу і зачав

ПАРАЛЕЛЬ ДИСПЕНЗАЦИЙ

³⁰ Через довший час Дослідники Біблії вірили що Апостоли і другі вірні святі що спали в Ісусі воскресли на весні 1878 р. Головним доказом сего заключення був, паралель диспензаций. Наводимо слідуючий цитат під розвагу:

³¹ „Коли знайдемо дату коли наш Господь зачав уживати свої сили, то й знайдемо час коли святі з мертвих повстають до життя і слави. Шоб се зробити треба лише пригадати паралель Жидівського і Євангельського віку. Дивлючись назад на тип бачимо що на весну 33 р. по Х., три і пів року по розпочаті Жидівських жнив (29 По. Х.) наш Господь типічно взяв в свої руки владу як цар. (Мат. 21:5-15.) Мабуть ціл тої акції була шоби зазначити час паралелю в сїх жнивах, коли він вдійстности возьме владу і т.д., а іменно на весну 1878 р. три і пів років по часі коли другий прихід взяв місце з початком жнив, в осени 1878 р. Отже рік 1878 зазначає дату коли наш Господь зачав брати велику силу, і се є розумним заключати що в тім часі його царство зачалось, і перший крок взятий був висбоження свого тіла, церкви, межі котрими й мертві святі мають першенство.

³² Іпозаяк воскресення церкви мусить прийти підчас сїх жнив (Одр. 11:18.) ми уважаємо що се є дуже розумним заключенням, і вповні з гармонією Божого плану що на весну 1878 р. всі святі Апостоли і другі вірні Євангельського Віку, котрі спали в Ісусі, були збуджені як духовні істоти, подібні до їх Господа.” Гляди Том 3 стоп. 223, 234. Анг.

³³ Аргумент в повисших наведених параграфах є що по три і пів роках свого посвячення Ісус зачав уживати свою царську владу; що його друга присутність зачалась від року 1874. і що три і пів роки пізнійше, а іменно 1878 р., він взяв владу і зачав володіти як цар; і для того він мав би збудити своїх вірних членів, його тіла, котрі були мертві.

³⁴ Тепер задля більшого вирозумлення переглянемо паралель. То, що діялось з Ізраїльським народом, було не наче образом оказуючи надійсний стан річей відносно правдивих послідователів Ісуса Христа. „Усе ж се прикладом сталося їм, приписано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов.” 1 Кор. 10:11. Під сїм писанням ми розуміємо що події котри перешодили в Ізраїлі представляли то, що малоби пе-

реходити в будучині з Християнами. (Жид. 10: 1.) Колиж є паралель що до подій переходячих мусимо заключити що мусить бути паралель що до часу в котрім ті події ставалися.

“Відносно сего пророк Божий писав що Бог відкини Жидів на час а потім знов приведе їх до своєї ласки. „Перше всього одплачу їм за многі гріхи їх у двоє.” Єрем. 16:18. (Анг. Бібл.) Слово у двоє тут значить повторити відносно часу. Ясним є, що відбувалося в Ізраїльским народі то се було праобразом на пізнійші події, і що паралель був до часу. Але чи ті події мають що спільного з воскресеннем святих се друге питання.

“Ізраїль яко zorganizований нарід датує ся від смерті Якова, іменно, 1813 Пер. Х. Ісус яко виконав Єгови, виповів вирок відкинення Ізраїля на весну в році 33 По Х. коли сказав: „Оцеж оставляється вам дом ваш пустий.” (Мат. 23:38.) Той вирок стався правосильним того дня і тривав через сорок років і скінчився 73 По. Х. Кільканайцять Гісториків зазначають ту дату.

“На 15-го нісана т.є. Квітня вроці 73 По. Х., першого дня пасхи, того самого дня, що після традиції, Ізраїльський нарід вийшов з неволі Єгипської на свободу, останна охорона Ізраїльська впала і Ізраїль був відданий в неволю.” — Гісторія Ізраїльського Народу, Корниля.

“Від часу zorganizовання нації до виречення вироку відкинення було 1845 років, а сорок років потім до цілковитого виконання вироку. Отже з сего виходить що, „удвоє” згадано про роком мусило зачатися від того дня коли Ісус виповів вирок т.є. 33. По. Х. На певно що 1845 р. дата повинна зазначити щось відносно, Ізраїля; а сорок років пізнійше т.є. 1918 повинно також зазначити щось важного. Натурально дивимось за фізичними доказами що би приложити їх яко сповнення пророцтв. Якій факти знаходимо для попертя тих дат?

“Берлінський конгрес котрий відбувся в червню, 1878 р. увів в силу проект в котрім між іншими зазначено цивільну і релігійну свободу для Жидів в Палестині. Сей конгрес був приготований перед тим, але в тім самім році. Тут здається певним є що Бог зачав показувати знаки при верненні Його ласки до Жидів. Сорок років пізнійше то є на весну 1918 р., Жидівски провідники за згодою Великої Британії і других передових держав світа прибули до Палестини і зачали відбудовувати Жидівську державу. Що ж ті паралелі показують? Тут здається є ясним сповненням пророцтв висказаних через Єремію, що покарає Жидів на протяг того самого часу, як й здовго оказував їм свою ласку.

“Се є не можливим знайти щось в тім паралелю що би оказувало на воскресенне святих 1878 р. Одиноким способом що можна пояснити пророцтво, а се через порівнянне слів пророцтва зі знаками і фактами. А знані факта що стосуються до 1878 р. є ті, що відносяться до початку привернення Божої ласки Жидам, і не мають зовсім жадного відношення до церкви.

“Знов коли віднесемося до повисше наведеного цитату з 3-го тома приходимо до заключення що паралелі показують на воскресенне святих, і що яко наслідок з сего наш Господь обняв власть яко цар і зачав царювання в 1878 р. і в тім самім часі він воскресив святих. Але тут знов нема доказу котрий би указав що Ісус Христос зачав своє царювання в 1878 р. Він не міг взяти власти аж поки не скінчився час поганський 1914 р.

“Коли Ісус був на землі сатана був „богом сего світа.” Сатана мав вступ до неба тому що він був управителем на землі, і мусів позістати в ті позиції аж поки Божий властивий час прийшов для Ісуса перебрати силу і ділати. Бог все робив всоїм назначенім часі. Він сказав що поганський час буде продовжатися аж прийде той що має власть. Поганський час зачався 606 перед Христом на протяг 2520 р. часу і закінчиться 1914 р. по Христі; і Ісус мусів чекати аж до того часу. Ясно вказують на се писання: „Він же принісши одну жертву за гріхи, сів назавсиди по правиці Бога, дожидаючи далі, доки положить ся вороги його підніжком ніг Його.” Жид. 10:12,13; Псал. 110:1.

“Протягом часу ждання Господь робив пристовлення. Аж до кінця часу поган диявол пановав за дозволом Божим. Коли той час вийшов тоді Єгова ділав протів сатани через свого Сина Ісуса Христа, відбираючи від него власть і скинув його з неба. Пророцтва ясно вказують що Бог зробить ворогів своїх підножм своїм, і коли пророк говорить що земля є підножм Єгови, мусимо заключити що Бог скине диявола з неба на землю. Дальше пророцтво говорить що коли прийшов Божий час Він вислав свого любого Сина скинути ворога кажучи до него: „Царюй серед ворогів твоїх.” Пс. 110:2.

“В які ж силі Ісус пришов виконувати сю роботу? Він прийшов в силі великого святика або яко виконав замірів Бога Єгови, котрого то святика преображував Мелхизедек. Се Бог свею силою скинув сатану з неба через Ісуса Христа. Сю думку попирає пророцтво Одкр. 11:17. Дякуємо тобі Господи і Боже вседержителю що еси і був і прийдеш що приняв силу Твою велику і вопарився єси.”

“Уподобалося Богу зазначити пророцтва через котрі послідователі Христа на землі мо-

жуть знайти час в котрім він возьме акцію протів сатани, ісповнення ся тих пророцтв оказують на рік 1914. Св. Письмо говорить тоді розбурхались народи і прийшов час скинути диявола і перебрати власть від його. Бачучи що Ісус не перебрав власти в році 1878 аж до 1914 отже виходить що сьвяті не встали 1878 р.

⁴⁶ Віносячися до Одкр. 20:6. говориться там що „блаженний і сьвятий той хто має участь в першому воскресенню і що він буде сьвященником Божим і Христовим. Коли вони воскресли перед 1914 р., то ще тоді вони були активною частию сьвященства великого Мелхиседека. Але докази показують що Ісус Христос як голова сьвященства зачав свою активність протів диявола по закінченню Поганских часів 1914 р. Се не виглядає розумним щоби сьвяті воскресли до власти перед тим часом нім Він уживе swei сили протів ворога.

⁴⁷ Дальше текст говорить: „царювати муть тисяч років.“ Се є заведви розумним заключати щоби сьвяті воскресли до позиції царів перед тим нім наш Господь зачав ділати протів ворога після сповнених пророцтв в 1914 р.

Діти Сиону

⁴⁸ Сион значить Божя організація. Сион дав початок до царства. З Сиона також родяться члени царської родини. Єрусалим або Сион є мати всім нам. (Гал. 4:26.) Чи мусіли сьвяті воскреснути коли Ісус обняв власть і зачав панованне? Не конечно. Докази радше нахиляються до заключення що він перше взяв власть, і що опісля воскресли сьвяті. Слова Єгови через пророка так звучать: „Ще й не мучилась, а вродила; нім ще прийшли болі а вже привела сина Хто коли чув таке? Хто коли видав таке диво? Чи виринув коли край в одну годину Чи народився де нарід від разу, як от Сион, що ледви почав боліти, а вже породив синів свіх“ Ісаї 66:7,8.

⁴⁹ Жина, до котрої тут ся відносить, є Сион, Божя організація. Дитя згадане є нарід або правительство котре буде правити сьвітом справедливо. Той нарід або правительство спочиває на раменах Ісуса Христа, „Власть на раменах Його (буде).“ Коли Ісус воскрес із мертвих дана йому всяка власть в небі і на землі. Отже народження царства значить коли прийшов Божий час діланне для Христа як Царя то се означало народження нації. Тут мусить ся розрізнити межі урядом, представленим через дитя, а поодиноким членом Христа.

⁵⁰ Се не значить що сьвяті малиби встати коли народилося правительство, для того що урядову силу має Христос, і він може панувати без членів Його тіла. Се є привілія для кото-

рого будь члена царювати з головою, але не конечностю. Писання повисше здаєся подає слідуєчий порядок: Народженне дитяти, що є уряд; тоді слідує біль або мука; а тоді народженне дітей Сиону. Сей порядок як раз є противний натуральному народженню тому, що в натуральнім порядку приходить скорше біль а опісля народженне. Тому пророк питає; „Хто коли чув таке? Чи народився нарід від разу?“ однак то що сталось. Народження нації було моментальне, під час коли народженне Христа (голови і тіла) взяло довгий протяг часу.

⁵¹ Коли поганьски часи скінчилися в 1914 р. тоді Бог вислав свого олюбленого сина, і се зазначило початок народження нації. Нація народилась без болю коли по народженню нації Христос пішов війною протів сатани і скинув його з неба, се зазначило початок змагань або болю. Ся борба мусіла настати десь 1914 р. і як довго тревала, писання не оказують. Але писання ясно говорить що битва скінчилась і сатана бив вигнаний з неба нім Сион породив своїх синів.

⁵² В Одкр. 12:5. так зазначено: „І породила сина, хлопятко, що має пасти всі народи жезлом залізним; і взято дитятко її до Бога і до престола Його. Се пояснює про народженне царства а не членів його тіла. „Взято дитятко до престола Божого“ піддає думку що авторитет правління походи від Трону Єгови, тому що надійшов час ділання для Єгови як се показано в Одкр. 11:7.

⁵³ Про се дальше описує так: „І повстала війна небі. Михаїл і ангели його воювали протів змія, і змії воював і ангели його.“ Одкр. 11:7. В сі війні межі Христом а дияволом, сатана був скинутий з неба на землю. Хто були ті ангели що воювали по стороні Михаїла? Чи ті ангели були діти Сиону або часть тіла Христового? Здаєся що те питання мусить ся відповісти негативно, тому що діти прийшли по борби в котрі ангели брали участь. Перше точилась війна а по тім Сион породив дітей. Слово ангел тут ожити, значить післанець. Колиби сьвяті були воскресли їх не названо би Ангелами Христовими а частиною Христа.

⁵⁴ Коли Ісус був не правильно арештований через диявольских слуг, клеру, котрі були його видимими ангедами на землі, Петро хотів воювати за його. Ісус сказав тоді до него: „Або думаєш, що не мігби нині вблагати Отця мого, й приставив би мені більше двацять лигионів Ангелів?“ Мат. 26:53. Іншими словами Ісусови слова можна переказати: „Петри, колиб Я просив Отця мого він би мені дав більше чим двацять лигионів ангелів, боронити мене.“ Коли се була правда перед смертю і воскресен-

нем нашорго Господа, то тим більше сі самі сьвяті ангели взялиби участь у війні коли прийшов на се властивий час.

⁵⁵ Се так виглядало би що Ісус Христос воював протів сатани і сьвяті ангели були припоручені Йому в ті битві; і що коли війна скінчилась, Сион породив своїх дітей. Се указовало би що воскресення сьвятих взяло місце по 1914 р. На певно що сильні закінчення можна вивести з наведених цитатів св. письма що воскресення сьвятих не наступило борше чим диявол був скинутий з неба.

⁵⁶ Ше є багато інших писань котрі відносяться до самого питання, котрі розбиремо пізнійше.

Питання до студії

1-5 — Що розуміємо під словами „воскресення“ а „перше“ воскресення? В який спосіб клер перече воскресенню мертвих? яка є наша привілія і повинність?

6-11 — Як і чому сатана перечив Богу в раю і який наслідок того? Як Ісус говорив про воскресення? Чи душа випрає? Навиди і поясни слова в Окр. 1:18.

12-16 — Як і чому Бог постарався о спеціальне отвердження нашої віри в воскресення? Який є аргумент Апостола в 1 Кор. 15:11-18. Чи всі воскреснуть?

17-20 — Як розуміємо що Христос є воскреснем? (Йоана 11:25. Хто лише може мати перше воскресення і на які підстави?)

21-24 — Яке постановлення висказав Павло до Філ. 3:8-11? Яку науку виносимо з сего? Поясни текст Блаженний і сьвятий той хто має участь в першому в

кресенню? Коли є початок першого воскресення а коли кінець?

25-29 — Чи Павло надіяв ся бути учасником першого воскресення при свої смерті? Чи він знав перед смертю що він побідить? Хто більше він каже, що отримає вінець життя? Що значить любити його явлення?

30-33 — Чому Дослідники Біблії припускали що сьвяті воскресли в 1878 р.?

34-39 — Як Жидівський вік є паралелем до Евангельського віку і коли починається а коли кінчиться „утвоє“ в обох случаях? Коли був Ізраїль видвинений і як довго часу взяло до виконання вироку? Які суть лати в паралелю і фізичні факти при кінці сего віка?

40-47 — Чи є що в паралелю щоб указовало на воскресення кого будь в 1878 р.?

43-45 — Що наш Господь робив підчас дозидання свого царства? І що він зробив коли той час прийшов?

45-47 — Коли Ісус ділав яко Мелхізедик цар і сьвященник, і як ми знаємо? Чи можливі подати причину чому сьвяті повинні встати перед тим нім прийшов час уживати свої сили як царі і сьвященники?

48-51 — Що є Сион? Чи він родить царство або націю і своїх дітей, в однім і тім самим часі? Хто є диття і коли малося народити? Коли мали прийти муки? Хто є Сионські діти, і коли вони мали би народитися?

52-56 — Коли сповнилося Окриття 12:5-7. Як було диття взате до Бога і його трону? Хто є ангели Михаїла а хто є ангели змія? Навиди писання в доказ твоєї відповіді. Які розумні закінчення можемо вивести із писання відносно часу воскресення сьвятих з мертвих?

Віра і Нагорода за Неї

„Хто видержить до кінця, той спасеться.“ — Маттей 24:13 Рим 10:2-11

Кожний, щиро посвячений Богу Християнин, з нетерпеливостю вижидає сеї хвилі, коли Церква дійде до свого кінця і одержить з рук Господа обіцяну нагороду. Однак кожний з них розуміє добре, яке ще велика праця жде їх, та що їх віра мусить бути наперед випробувана. Помимо того нодин з них питає: Як ще довго будемо мусіти терпіти тут; в який спосіб наша віра має бути випробувана, коли одержимо сю ласку, явитись перед нашим Спасом? Одні брати, маючи буйну фантазію, обчислюють так, інші знова з довірем сполгають на Боже слово і відповідають: Се станеться в Божім часі, в призначенім на се часі. Запит тепер: Чому браття о таке розпитуються, і чому о тім вічно говорять? Відповідь наша, бо деякі брати мають більшу віру ніж другі, і, що деякі знова переживають тяжкі досвідчення в своїм життю. Таким звернемо увагу

тільки на два місця св. Письма. Іменно: Сим радуйтеся, коли нині маєте смуток, переходячи різні напасти, бо се діється на се, „щоб випробована (була) віра ваша, і стала геть до розши від золота пропадучого, і знайшлась на похвалу і честь і славу у відкриттю Ісуса Христа,“ і „по вірі вашій, нехай станеться вам.“ — 1 Петра 1:7; Маттея 9:29.

З сих місць св. Письма бачимо, що віра кожного Християнина мусить бути наперед випробована і відповідно до його віри буде опісля нагороджений. Щоби зрозуміти добре, які проби мусить переходити Церква і що називаємо пробами, мусимо пізнати різницю між вірою а легковіррем, і забобонами. Багато т. зв. християн, забобони називають вірою, але правдивої віри у них мало; також і у Християн буває, що деякі мають слабу віру а більше довіряють людям; але також є і такі, що ма-

ють велику віру. З повисших текстів можемо бачити, що віра кожного члена мусить бути випробувана, і що така проба буде дуже остра.

Церква зближається до своєї пристані.

Коли капітан корабля зближається до пристані і знає, що пристань близько, тільки задля мряки не видить добре дороги перед собою, тоді дає сигнали до пристані, а звідти по відомляють його; тоді при помочи компасу і карт вишукує де знаходиться, і відтак обережно поводи йде вперед.

Міємо сильні докази, що дорога Церкви не буде дуже довга, що Церква зближається до пристані вічного відпочинку по своїх трудах; але, не знаючи напевно, коли се буде, можемо сміло сказати, що мряка заслоняє нам краєвид. Тому обов'язком кожного брата застановитися поважно над сею річю. Хотяй Господь не подав нам певної дати, коли наступить прославлення церкви, однак сміло можемо сподіватися на слова Господні.

Міючи перед собою Боже слово немов карту і компас і знаючи, що йдемо доброю дорогою, можемо сміло поступати наперед, не боячись о ніщо. Правдивий Християнин маючи перед собою надзвичайно великі і дорогі обітниці, які подає Боже слово, може легше зносити свій щоденний тягар і сама дорога стає йому легшою а в серці його вступає радість.

"Дехто називає заботи і віру в чоловіка вірою. Такий, не застановляючись, приймає все, що хто скаже; свою віру опирає на опінії другого чоловіка і уважає щось за доказ, що дійсно не є доказом, бо не опирається на немилітнім слові Божім. Такому вистарчить сказати лиш кілька слів о чімсь. Але правдива віра опирається на немилітнім і яснім слові Божім. Легковіре опирається на чім будь, правдива віра має підставу за собою. Чим сильніша наша віра, тим легше можемо встояти проти всяких бур, які будуть приходити на нас в нашім життю і легше поконаємо всякі проби, хотьби не знати, кі були тяжкі.

Віра все зростає.

"Ніхто відразу не має сильної віри; вона приходить поступенно. Чоловік, що має розум і науку, бачить кругом себе різних чудесних сотворінь. Він бачить немірне число зізд на небосклоні, місяць і сонце, котрі безнастанно порушаються в своїм бігу і ніколи з нього не сходять. Він застановляється своїм розумом і приходить до заключення, що мусів бути мудрий Творець, котрий все сотворив і всьому

надав свій біг; мусить бути перша Причина всього. Коли спогляне на землю на сі ріжного рода сотворіння, коли приглянеться самому чоловікові, то мусить признати, що сей чоловік є мудро сотворений.

* Такий чоловік, розбираючи всі чуда природи і подивляючи красу її, мимоволі сам собі каже: сди є Творець, котрий все те сотворив, то Він зовсім певно подав нам певні вказівки, як чоловік повинен поступати. Він більше приходить до переконання, що сі вказівки об'явив Бог в св. Письмі або Біблії. Коли Він докладно перечитає її, то переконається, що сю книгу писали святі мужі порушувані Божим духом, або що сі книги були писані під Божим впливом; що ся книга походить від жерела, якому повинно повірити, бо від самого Бога Єгови, котрий через своїх слуг подав нам прекрасний плян спасення, який тільки один Бог міг продумати. Коли хто вірить, що се Боже слово, котре Бог дав чоловікові, щоб знав, як має поступати, щоб жив праведно, такий розбирає се слово своїм розумом і починає мати віру або вірити в те, що там сказано. Чим більше пізнає він се слово, тим більше цінить його, бо бачить, що знайшов підставу або фундамент, на котрім може будувати.

Апостол Павло так описує віру: „Віра є підстава того, на що вповаємо (чого надіємося), дказ (певність) річей невидимих." (до Жидів 11:1) Слово „підстава," можна властиво переложити „розумінне." Абе, переповідаючи слова апостола, можемо сказати: Віра є вирозумінне того, чого надіємось; се є певність того, чого не бачимо природними очима.

"Запит тепер: Чого кождий зодорво думаючий чоловік найбільше бажає? Відповідаємо: Він бажає вічно жити в щастю і задоволенню: Але, чи взагалі люде так сподіються жити і у таких обставинах? Ні, бо не мають нічого такого, на чім могли би побудувати свою надію. Запит тепер: Чого бажає і надіється правдивий Християнин? Відповідаємо: Він бажає жити вічно в небі, будучи всегда з своїм Господом і Паном, Царем царів, і служить на славу Богу Єгові, приносячи на світ благословення людам. Запит тепер: Як може несовершенний чоловік мати таку надію. Відповідаємо: Підставою його надії є віра в Боже слово.

Правдива підстава віри.

"Кождий здорово думаючий чоловік мусить прийти до того заключення, що він є несовершенний. Хто вірить в еволюцію, такий каже, що чоловік є тому тепер несовершенний, бо ще не дійшов до найвисшого степеня своєї совершенности; що чоловік колись був на дрі-

леко нижшій степені культури, але поступово піднісся, що раз висше і висше і дійшов до теперішнього степеня, а з часом дійде до совершенства. Хто в такі слова вірить, такий є справді легковірний або забобонний і не має найменшої віри. Бо не маємо нігде ніякого доказу, що людина виродилася з якогось низшого сотворіння. З Божого слова довідуємось, що чоловік став несвершений в наслідок гріха Адама, тому, що не слухав закону Божого. Довідуємось звідти, що чоловік, як потомок Адама унаслідив по нім кару за гріх, а се **смерть**. і тому цілий людський рід є в стані умирання. Ми дальше з того слова довідуємось, що Бог у великим Своім милосердям приготував примирення за гріх Адама, а то через смерть і (воскресення) свого возлюбленого Сина; і що: „хто повірить в Нього, не згине, а буде мати вічне життя.” Хто вірить сим словам, в такого серці родиться надія, що він може жити вічно і ся надія ґрунтується на вірі.

“На віру складається дві річі: По перше треба розумно розуміти св. иПсьмо і цінити Боже слово; подруге з цілковитим довірем сполгатися на се слово. Сих двох річей потреба конечно, щоб мати віру таку, яка подобається Богу. Хтось може, розумно розуміти Боже слово і може цінити і уважати його, як слово Боже, але если з довірем не сполгає на нього, такий не має віри. Розуміється, що також не може ніхто сполгатися на се Слово, если не розуміє його. Для того потрібно двох річей: розумно розуміти се слово і з цілковитим довірем сполгатися на нього, як на Боже слово.

“Довідуємось з св. иПсьма, що хто хоче бути в славі з Ісусом, сей мусить виречися себе, взяти свій хрест і йти слідом свого Господа і Учителя. (Мат. 16:24; 1 Петра 2:21) Хто зрозумів се і вірить, що сі слова правдиві, такий може і мутить посвятити себе зовсім, щоб чинити від тепер волю Богу, если хоче йти стопами Ісуса Христа.

Нове Сотворіння

“Коли хто посвятився так у своїм серці, такого Бог приймає за свого і помазує його святим духом, або силою, і такий йстає Новим Сотворінням в Христі Ісусі. По чім же хто може знати, що він є Новим Сотворінням? Він знає се, бо має віру в надзвичайно великі і дорогі обітниці, які Бог подає в своїм слові, і пізнає також по тім, як Бог поводить від тепер з ним. „Сей самий дух (Бжий) свідчить на йому духовно, що ми діти Божі; а коли діти, то й наслідники, наслідники Божі, а спадкоємці слави Христові, коли тільки з Ним стріжде-

мо.” (до Римлян 8:16-17) Бог запевняє нас у своїм слові, що ми зістали початі до надії життя на найвисшій степені. „Коли хто в Христі сей Нове Сотворіння.” — 1 Петра 1:3-5; 2 до Коринтян 5:17.

“Маючи такі слова Божі, він може мати тепер надію, що буде жити з Христом. (до Колоссян 3:3,4) Ся надія його не опирається на його учинки; він має таку надію скорше. Дотепер по тім йдуть його діла. Коли хто посвятився Обгу, такого Бог оправдує через заслугу свого Сина Ісуса Христа.

Учинки Нового Сотворіння

“Від тепер він, як Нове Сотворіння мусить виконувати певні діла, если хоче одержати вінець життя своїми учинками. Він мусить доказати, що має віру одержати таке життя, що високо цінить нагороду вічного життя, яке стоїть перед ним, і що задля нього, щоб його досягнути, він готов все пожертвувати, все віддати. „Віра без діл мертва, — каже ап. Яков (2:20) своїми учинками він показує, чи має віру.

“Если хто йде до школи, щоб навчитися якогось фаху чи ремесла, такий мусить слухати учителя. Учителю учить його і дає йому вказівки, як учитися з книжок, если ученик хоче бути чоловіком. Але візьмим на примір, що ученик прийшов до класу і сів в лавку і слухаючи учителя, каже собі: Добре, добре, я врю все, що ти кажеш і що в тих книжках стоїть, і знаю, що там все є добре написане, але я не буду вчитися. З того кождий може бачити, що з такого ученика не буде нічого путнього.

“Кождий, хто є Новим Сотворінням у Христі вступає до школи Христової, щоб навчитися, як стати царем і священником в царстві Божім. Хто вірить дійсно, що він може досягнути таку велику нагороду, такий буде старатися оказати свою віру ділами. Боже слово є для кождого книжкою, а Ісус Христос є його учителем. Если хто, як Нове Сотворіння хоче робити поступ в науці, такий мусить спізнати наперед Боже слово і з цілковитим довірем сполгатися на нім, і свою віру повинен оказати ділами, яких Боже слово учить. Задля сього Бог зизволяє на нас різні проби і терпіння. Він шукає таких, котрі хочуть і бажають, щоб їх віра зростала і скріплялась. Для того Він дозвляє, що на таких приходять різні хвили і трудности, які другому відібрали би всяку надію і знеохотили би до дальшого подвигу; тому Він посилає на своїх недостачі матеріальні і різні тілесні болі і всякі напасти від людей, щоб випробувати його віру; чи по мимо того він дальше буде вріти Божим словам, і чи

схоче зростати на подобу Ісуса Христа. З цього бачимо, що наша віра мусить бути випробувана, і відповідно до нашої віри, відповідно до цього, чи на ша віра була сильна, такий буде і наслідок. Сильна віра все переможе.

Час тяжкої проби.

¹⁸Довгі віки перед нами Бог казав написати такі слова нам на науку: „Господь Бог ваш спокушує (випробовує) вас, щоб довідатись, чи справді ви любите Господа Бога вашого всім серцем вашим, всею душею вашою.” (5 кн. Мойсея 13:3) Апостол Павло каже: „Самих себе розбирайте, чи ви у вірі; самих себе ви-ідайте. Чи то-ж не знаєте самих себе, що Ісус Христос у вас єсть? Хиба тільки, що ви недостойні.” — до Коринтян 13:5.

Чи розумно є сподіватись, щоб одного часу проби і терпіння для церкви були більші як в інших часах? Відповідаємо, що так. Знаємо, що при кінці дороги церкви проби і дослідження її будуть дуже строгі. Пророк Даниїл, говорячи о кінці часу, каже: Многі, обчистяться, вбіляться і будуть наче в огні перетоплені в спокусі, в пробах різних. Вони обчистяться водою слова Божого. Вони отримають білі одежі завдяки праведности Христовій.

¹⁹Ап. Павло таке пише: „Кожного діло буде явне; бо день Господень покаже, тим, що у огні відкриється, і яка кожного робота, огонь випробує.” Як ми вже бачили, кожного робота має бути побудована на вірі. Отже зовсім ясно, що віра наша підпаде найтяжчій пробі. Ап. Петро потверджує ці слова, кажучи: „Щоб випробована була віра ваша, геть дороща, аніж золото пропадуще, хоч і огнем випробуване, знайшлась на похвалу і честь і славу у відкриттю Ісус Христовім.” — 1 Петра 1:7.

Проба віри.

²⁰На віру складається двоє річей, як то ми вже бачили, тому віра мусить бути пробована найперше, щодо сих річей: іменно, чи розумно розуміємо слово Боже і цінімо його понад все; та чи з цілим двірем сполягаємо на се слово. Проба під сим зглядом випробує нашу віру до Бога; або що зовсім розумно можемо заключати, щ ся проба буде о много острійша при кінці нашої дороги, ніж, перед тим, як ми в первий раз повірили. Але, як не можна спалити дому огнем, если дім не буде наперед побудований, так не можна випробувати християнина, если він не став ще Християнином і не виріс на вірі Христовій. Если хто перестане студіювати Слово Боже, такий з часом стратить знання слова Божого, а не схотівши сполягати на нім, в таким разі наша віра буде ста-

вати щораз меншою і слабшою. Если віра наша сильна, тоді і наша надія дістатись до царства буде також сильною, і если маємо у собі сильну надію тоді будемо старатися всіма своїми силами спізнати всі правила, яких треба перестерігати, чтобы дістатись до царства. Се будемо ділати в такій мірі, як сильною буде наша віра. Всяка проба і трудність, які приходять для Християнина, є призначені на се, чтобы випробувати його віру; а результат сих проб покаже, чи ми вірні були Господу, чи ні.

Перебувайте в науці

²¹Бог Єгова через свого Сина Ісуса Христа приготував для домівників віри духовий корм. О тим ап. аПвло так говорить: „Коли хто инше вчить і не-приступає до здорових словес (до здорової науки) Господа нашого Ісуса Христа і д науки побожної, той розгордівся, нічого не знаючи, а хоруючи на спори і словесні суперечки, з котрих повстає зависть, сварка зневага, злі підозріння, змагання людей зіпсованої душі і позбавлених правди, котрі уважають побожність оруддем зиску. Відступай від таких.” — 1 до иТмотея 6:3-5.

Наш Господь Ісус, коли відходив, обіцяв, що не опустить апостолів, ні всіх своїх послідователів, що дасть їм духа правди, що поведе їх до всякої правди. А у своїй молитві до Отця сказав, що слово Боже є парвда. Ап. Павло так писав до свого ученика Тимотея: „Ти пробувай у тому, чого навчено тебе, і що звірено тобі, знаючи від кого навчився еси; і що змалку св. Писання знаєш, котре може тебе вмудрити на спасенне вірою в Христа Ісуса. Всяке Писання боговдохновенне є корисне до науки, до докору, до направи, до наказу по правді, щоб звершений був Божий чоловік до всякого доброго діла готовий.” 2. до Тимот 3:14-17.

²²А до Римлян 15:4 Павло так писав: „Бо все, що перше написано, нам на науку написано, щоб ми через терпеливість і потіху Письма мали надію.” А ще краще написав ап. Петро кажучи: „Ще-ж маємо певніше слово пророче, і ви добре робите уважаючи на нього, як на світильника, що світить в темнім місці, аж день засияє і зірниця зійде в серцях ваших. . . . Бо ніколи із волі чоловіка не вповідано пророцтва, а від духа святого пробуджувані, промовляли святі люде Божі.” 2 Петра 1:19,21. *С-Е ЙсАНА С: 37-й. Файл 1*

Хто відступає від сеї регули, такий в короткім часі сам не догляне, як опиниться серед пущі, з котрої не буде міг вийти, не знаючи, куди йти, чи вперед, чи вправо, чи вліво. Хто будує свою віру на словах чоловіка, такий зазнає розчарування. Зійшло бо сонце із спекою

і висушило траву, і цвіт її опав, і краса лиця її зникла, — от такий є чоловік з своєю мудрістю і розумом. Але слово Боже пробуває по вік; воно не схибить, ні не зведе нікого.

Гордість ворогом Християнина.
 Гордість, се найбільший ворог Нового Сотворіння. Вона походить з того, що хтось не вміє добре спізнати себе самого, ані не вміє гідно оцінити Бога. Если хто вже набрав більшого знання Божого слова, і стане думати о собі, що Бог потребує його до своєї праці, що він мудрістю перевищує других братів у класі, так, що без його помочи прочим братам було б тяжко поступати, або, що він може учити і добре учити, так, що і брати говорять про се отверто, такий нехай знає, що він паде у сіті гордості. Се показує, що його віра не видержала проби, і він починає падати. Добре говорить св. Письмо, що „попереді погібелі йде гордість.” „Бог гордим противиться, смиренним же дає благодать.” — Кн. Прип. Соломона 18:18; 1 Петра 5:5.

Хто знає, що такі слова перестороги знаходяться в св. иПсьмі, а помимо того стає гордий, такий найлучше показує, що його віра є слабонька. Если він про се не знав, се є доказом, що він не прикладався пильно до Божого слова і тому не знає його, і для того віра є слаба. Він нехай пам'ятає, що гордість припровадить Нове Сотворіння до погібелі. Хто однак має сильну надію дістатися до царства, такий буде пборювати гордість, як найбільшого ворога. В який спосіб має він пборювати під сильну руку Бужу, щоб підніс вас у гору свого часу?

Осуд братів.
 Буває між братами, що нераз брат або сестра судить брата або сестру, і піддає їм різні думки і наміри, чому брат або сестра се чинили. Хто осуджує брата свого сей показує, що його віра була на пробі і не видержала проби. Св. иПсьмо каже: „Перед часом не судить нікого.” „Хто буде винувати вибраних Божих? Бог же той, що оправдує.” (1 до Кор. 4:5; до Римлян 8:33) Ми не маємо власти судити братів і бути їх суддями. Один Суддя, котрий має приступ до дворів Бога Єгови, а ним є наш Учитель і Спас, котрий заступається перед Ним за нами, а не проти нас. Хто знає ці слова і вірити в їх значіння, той не буде судити другого.

Самолюбство а любов.
 Чоловік з природи є самолюбний; він вже з природи хоче ділати тільки се, що йому служить. Коли він стане Новим Сотворінням у

Христі, тоді мусить провадити боротьбу проти своєї природної схлони, котра воює проти нового ума або духа. Коли йдемо за нашими природними схлонностями і ділаємо се, що нам миле, не уважаючи на других, то можемо знати, що наша віра виставлена на сильну пробу, і відповідно до того, як поступимо, побідимо або програємо. Протиставленням до самолюбства є любов, котра бажає ділати добре другим, не зважаючи на себе. Самолубство є овочем тілесного ума, любов се овоч духа.

Если наша любов не збільшається, если не робить поступів перед, тоді і наша віра не збільшається і не робить поступів. Заключаємо се із слів св. Письма, котре каже: „Коли б я говорив язиками людськими і ангельськими, а любови не мав, ставби я мов мідь звеняча або бубен гудячий. І хочби я мав дар пророцтва і знав усі тайни і все знання і хоч би я мав усю віру, так, щоби гори переносити, а любови не мав, ніщо мені не допоможе.” (1 до Кор. 13:1-4) „Над усім же сим любов, котра є союз звершенности.” (до Колосян 3:14) З того бачимо, що мусимо знати св. Письмо і з довірею сподягати на нього, щоби не стратити віри; і далше, з того пізнаємо, чи наша віра є сильна, чи слаба; діла лучше показують.

Журба а спокій
 Буває нераз, що ми надмірно журимося, або через се, що не йде нам так, як другим, або не маємо такої роботи, як другі, або не можемо виконувати праці Господньої, як другі. Така журба і гризота виганяє мир з нашого ума. Коли прийде до того, то знаймо, що тут як раз наша віра є виставлена на пробу. Відповідно до того, як сильна є наша віра, так також зможемо поконат исебе і викинути журбу від себе і з довірею віддатись спокійно у руки нашого Господа. Що дійсно така журба є і пробою нашої віри, наводимо слова ап. Павла: „Не журіться нічим, а у всему молитвою і благанням з подякою, нехай обявляються прошення ваші перед Богом. (Як так будете поступати, то) мир Божий, що перевищує всяке поняття буде хоронити ваші серця і ваші думки в Христі Ісусі.” — до Филиппян 4:6,7.

Коли ми зробили все, що до нас належало, то можемо зовсім сміло довіряти словам Божим і бути спокійні, з довірею і спокоєм, вірити Богу. В своїм слові Він подав нам багато красних обітниць так, що наша віра може мати сильну підставу. Так приміром Він каже: „Вповай тихим серцем на Господа і дожидай Його. Не запалюйся гнівом на того, кому щаститься дорога, на чоловіка, щоби ти задуми свої сповняє.” (Псальма 37:7) Если наші воро-

ги переслідують нас несправедливо, не кидаймося і не журімся з того, але спокійно здаймося на Господа. Ось, що читаємо: „Вповай на Господа. Будь потужен і май відвагу в серці і дожидай Господа.” (Псалм 27:14) Се слово „дожидай” означає з повним довіррем здатися на Бога Отця, що в небі. А на иншій місці такі потішарчі слова читаємо: „Ти перемінив плач мій у радість, зняв із мене сумну плахту, і обгорнув мене радістю, щоб душа співала Тобі, не мовчала. Господи Боже мій по віки буду прославляти Тебе.”

Часом Християнина перенимає надмірний ляк; він боїться людей, не має відваги сказати людям впросто правді, бо думає, що не буде міг відповідно сказати і пояснити. Если його віра є сильна, тоді він памятаючи на слова ап. Павла відкине всякий страх на бік, а буде ділав так, як каже апостол: „Все можу у Христі, котрий мене покріплює.” (до Филипян 4:13) Також добр а річ не мати занадто довіря до себе самого, але вірити і уповати на Господа. Часом сумніви викликають в нас якусь боязнь. Сумніви і боязнь підкопують віру Християнина і є причиною, що віра такого поволи слабне. Часом повстає в християнині сумнів, чи він належить до Господа і чи Господь любить його. Інші знова обавляються, чи двері вже не замкнені для них і вони ніколи не дістануться до царства. Але те все свідчить, що їх віра є слабонька і неопирається на слові Божі. І в тім случаю віра зістала виставлена на пробу, щоби пересвіднитися, на кого хто уповає, чи на Бога, чи на чоловіка. В цілім св. Письмі нема сказано, щоб ми знали день або годину, коли увійдемо в царство небесне. Ось який красний примір зіставив нам наш Спаситель, кажучи до всіх своїх послідувателів: „Глядіть, вгортайтесь і мосійтеся, бо не знаєте, коли прийде час. Як чоловік, що відіхав зіставив свій дім і дав своїм слугам власть і кождо-му діло своє, а воротареві велів, щоби пильнував. Пильуйте отже, бо не знаєте, коли Господь доми прийде, чи ввечір, чи опівночі, чи коли півні піють, чи рано; щоби, прийшовши несподівано, не знайшов вас сплячих. А, що вам скажу, усім кажу: Пильуйте!” — Марко 13:33-37.

Коли поглянемо кругом себе, так бачимо, що царства сього світа розпадаються і розбиваються на кусні, а наш Господь Ісус таке сказав: „Як же зачне се діятись, випростуйтеся і підіймайте голови ваші, бо наблизилося викуплення ваше.” (Лука 21:28) Крім сього Він подав нам багато обітниць в своїм слові, по котрих можемо спізнати, чи ми його, чи ні. Если ми певні що маємо таку ревність, яку ма-

ють сини Божі (Псалма 69:9); що розуміємо і цинимо „тайну Божу,” (до Галат 1:26,27; 1 до Кор. 2:14, 2, 10; до Римлян 8:16,17); коли знаємо, що любимо братів (1 Йоана 3:14); що хочемо працювати для Господа і сповняємо Його заповіді охотно і радо, те все повинно зміцнити нашу віру, а всі сумніви усунути на бік.

Дві перешкоди для Нового Створіння.

Добре то сказано, що найбільшою пробою кожного посвяченого є терпеливість, чи схче він терпеливо зносити всі труди і дикрости щоденного життя, як пристойть дитині Божій. Застановімся сами над собою і запитаймо себе, як ми заховуємось в часі невдач і трудностей, чи нетерпеливо, чи терпеливо? Если ми підчас того є гнівні і кидаємось або нарікаємо, що наша судьба гірша, як других; если ми не задоволені з себе, тоді се вказує, що наша віра є виставлена на пробу, і що ми падаємо серед того. Навпаки-же, если підчас сих злиднів і трудностей життя ми заховуємо спокій і з довіррем здаємося на Господа, сподіючись, що Господь покерував тим найлучше на нашу користь, тоді наша віра зміцняється і росте у силу, а ті перешкоди і труднощі, які були, виходять нам на більшу користь і добро. Если памятаємо на великі і дорогоцінні обітници, які подав нам сам Христос і апостоли, і если з довіррем сполгаємо на них, тоді мусимо мати віру. Наш Спаситель Ісус таке сказав: „У терпінню вашим осягніть душі ваші.” (Лука 21:19) „Не кидайте вашого довіря (сміливості), котре має велику нагороду. Бо вам треба мати терпеливість, щоби, виповняючи Божу волю, доступили обітници.” — до Жидів 10:35, 36. Не один брат або сестра аж плаче, що хотять старається провадити як найкращий біб. віри, то поднак часто робить помилки; нераз аж приходить до розчаровання і каже: „Нащо дальше буду себе мучити, як видко я не в силі остоятись у вірі і не согрішити.” Тут бачимо, що його віра є виставлена на пробу; але слова Господні сказані до Павла вистарчують для всіх, що хотять бути Його: „Доволі з тебе благодати моєї, сила бо моя в немощах звершується.” — 2 до Кор. 12:9.

Інші знова брати або сестри віддали на працю Господню майже все, що мали, а тут і родина, і сами, треба дітей виховати і про свою будучність подбати, і мимоволі переймає їх тревога і жах, що буде з ними? Тут віра їх виставлена на найтяжчу пробу. Але Божє слово не лишає і їх без потіхи; воно запевняє їх такими красними словами: „Не оставлю тебе, ні не покину тебе.” (до Жидів 13:5) „Всяку жур-

бу вашу скиньте на Нього, бо Він старається про вас." (1 Петра 5:7) „Хто-ж видержить до остатку, той спасеться.” (Маттей 24:13) „Добре роблячи не ослабляймо, свого бо часу своє” жати мем, коли не устанемо працювати.” (до Галат 6:9) „Держи, що маєш, щоб ніхто не взяв вінця твого.” — Одкрите 3:11.

Дорогі в очах Божих

³²Проби і досвідчення правдивих Християн не зменьшаються, але з кожним днем зменьшаються, і стають шерз тящі, як би огненні. Як огонь спалює всяку ржу і нечесть на залізі так сі проби і досвідчення очищують правдивих Християн щораз то ліпше. Се діється тому, щоби ми могли чисті стати перед Господом. Такі досвідчення є дорогі в очах Божих, бо Він бажає, щоби ми мвийшли з того побідниками.

Коли в світлі Божого слова приглянемося самим собі, тоді побачимо, які ми несовершенні. Ми не можемо бути совершенні ні в любові ні в наших ділах зглядом наших братів. Навіть наші слова і думки не моуть бути совершенні, але ми можемо мати, як найкращі наміри і віру сильну. Ми повинні почуватись так, як се висказує праведний Йов (13:15) „Ось він убиває мене, та я не перестану надіятись.” Але всі ті досвідчення і проби, які приходять на правдих християн служать на се, щоби вони вглублялися більше в Боже слово і навчилися його цінити понад все, і з довірем сполгатися на Бога.

³³Запит, чому св. иПсьмо називає віру дорожою над золото? — Відповідь, бо золото і срібло не може купити сього, щ дасть віра. Двигий протяг часу Бог вибирає і виобразовує Нове Сотворінне в Христі. Він призначив їх на довгі віки перед тим. Сі сини є дорогі в очах Його, бо вони наслідять великі благословення. Церква є Невістою Христа. Жених Ісус з увагою слівив за своїми членами, як вони, ходячи по долині тіни смертної, переходили ріжні трудности і терпіння, котрі служили їм на се, щоби їх обчистити і вибілити, щоби їх віра подобалася їх Отцю.

Тому всякі проби, які мали на цілі випробувати їх віру, були дуже дорогі в Його очах. Також ангели з любови і з подивом споглядали на них і на їх проби, як вони все покинули і оставали вірні аж до кінця. Вони своїми пробами мали приготувляти себе до високого становища в будучности. Тому се є шастем, що хто може мати такі досвідчення і перейти їх побідносно.

Як можна скріпити віру?

³⁴В який спосіб можна все памятати на сі

великі і дорогі обітниці, які Бог дав, і не забути про них? Коли всегда будемо мати перед своїми очима підставу нашої віри — Боже слово. Заким можемо мати віру, мусимо спізнати і розуміти се Слово. З того слідує, що если віра наша має скріпитись і бути сильною, мусимо всегда кормити себе Божим словом і з довірем сполгатися на його обітниці. Нічого не може так дуже і сильно скріпити нас, коли часто будемо заглядати до сього слова і находити там запевнення, що Бог нами опікується. Коли нам тяжко на серці, коли прийде тяжке зо-відчєннє, або трудність в життю, возьмім св. Письмо до рук, а там найдемо красну потіху для себе у всіх хвилях нашого життя. І на місце смутку і тревоги, прийде спокій духа і надія.

Звичайно красна музикау спокоює чоловіка і відганяє страх Ісус поривнював своє слово до музики і співу. (Одкрите 15:2,3; Маттей 11:17) Боже слово, на котре складаються пророки, наука Ісуса Христа і апостолів, є тою мильодійною музикою. З нього пробивається дух Божий, і хто вміє ним красно перебирати немов струнами на гарфі, знайде вічну правду і успокоєннє для себе. Хвалім Бога за сю його музику і за се, що навчив нас сеї красної мелодії „пісні Мойсея і Агнця.”

“Хто відкинув від себе старі забобони і вірування давніх темних вірків, і побідив „звіра і його образ” і відкинув від себе легковірність а вибрав здорову віру, де славна правда Божого слова просвічає його серце на кожний день, такий серед схвильованого теперішнього світа немов стоїть на „скляннм морю,” і бачить, як царства світа розтоплюються, як віск від горяча. Такого серце наповняє радостю а з уст його лине похвальна пісня на честь Бога Єгови і Його Сина Ісуса Христа. Він стоїть відважно серед тої бурі, і спокійно вижидає хвилі своєї нагороди, першого воскресення.”

Коли буде прославлення Церкви

“Як довго будемо ще боювати добрий бій віри? Коли скінчиться наша дорога і осягнемо славу нашого Господа? Коли читаємо 11 голову послання Павла до Жидів, там маємо відповідь на се. Павло вписує ряд старозавітних праведників, котрі були вірні Богу. Завважмо, що кождий з них умер, будучи вірний аж до кінця. Боже слово переповнене обітницями, які ждуть тих, котрі будуть вірні Богу, і побідять всі супротивности і перешкоди. Сі старозавітні праведники мліють обіцяну для себе велику нагороду, але церква має надзвичайно великі і дорогі обітниці для себе.” Тому Ісус

сказав: „Будь вірний аж до смерти, а дам тобі вінець життя.“ „Хто видержить до остатку, той спасеться.“ З цих місць кожний бачить, що мусить бутивірний аж до смерти; має бути вірний, так довго, як Бог дозволить проживати Церкві на землі. Значиться маємо бути вірні Богу не тільки з початку, як ми пізнали правду, але все, аж до останку.

Яка нагорода?

Сам Спаситель Ісус обіцяв, що хто виречеться себе самого і візьме хрест свій і піде його слідами і буде вірний аж до кінця свого життя, такий одержить вінець життя; се значить, жите на найвищій ступені — божественної природи, подібне, яке має наш прославлений Господь і Учитель.

„Хто був вірний у всім, що йому Бог поручив; вірний у своїм шлюбі і обітницях, вірний Богу і його Слову, вірний братам, вірний у найменших речах — коли перейшов всі проби і терпіння і вийшов з них побідоносно, оклавши віру в Бога, такий буде більше подібний до свого Учителя і буде ближчий Нього в його царстві. Не, той, що має похвалу від людей або братів, не той, що займає високе становище тут на землі, але, хто стається ще раз більше подібний своєму Учителеви, той буде найяснішче сияти в його царстві.

Всі події на світі вказують, що царство Боже вже близько. Знаючи се, ділаймо так, щоб одержати з рук Господа найвищу нагороду. Если ми доси того не чинили, що були по-

винні, чинім зараз. Если будемо старатися всіма силами досягнути царство, тоді кожного вечера будемо могли сказати враз з ап. Павлом: „Боротьбою добру я боровся, дорогу скінчив віру додержав. На останок готовиться мені вінець правди, ктрий віддасть мені господь того дня, праведний суддя, і не тільки мені але і всім, котрі полюбили явлення Його.“ — 2 до Тимотея 4:7.

„Зовсім певно, що ми провадили добрий бій віри, если провадили відповідно до Божого слова. Навіть тоді був се добрий бій, коли ми не у в сім поконали ворога свого. Хотят би не знати, які чорні хмари настигли на нас, хотят би не знати, які досвідчення прийшли, нехай би море стало шуміти своїми філями і ударяти на нас, тоді ми повинні пригадати собі слова ап. Петра в його першій посланню (1:13) „Для того опоясавши бедра вашого ума будьте тверезі, відважні, вповні надійтесь на благодать, котра приноситься вам у відкриттю Ісуса Христа.“ Промине недовгий час і дорога скінчиться, а тоді зобачимо нашого Жениха лицем в лице. Тоді здійсниться наша пісня, яку ми нераз співали:

Зараз по великій горю,
Цар зачне свою владу,
Зійде вічна красна ясність,
Де Він життя всім дасть —
Зійдемося, зберемося...
Зійдемося поза сим горем,
Зійдемося в небесній славі,
Де всім радість буде там.

Книжки:

МІЖНАРОДНЕ ТВО ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІ.

Можете набути отсі книжки:

ВИЗВОЛЕННЯ (400 стор. Пояснює теперішній

час — швидко вийшла з друку, в полот. опр.

БОЖИЙ ПЛАН ВІКІВ (сторін 400 в полот. опр.)

ГАРФА БОЖА (Вияснює 10 правд; в пол. опр.)

ФОТОДРАМА СОТВОРЕННЯ (історія світа 200 сторін 400 картин (образців) в папер. опр.

ДЕНЬ ПІМСТИ (стор 128 в паперовій оправі.

БОРІТЬБА НА НЕБІ або ДИСКУСІЯ О ДУШУ

між священниками а Дослідниками Біблії

МІЛІОНИ... НЕ ПОМРУТЬ (стор 128 в пап. оп.)

Пониші книжки по 10 амер. ц.—по 50 поль. гр

ПЕКЛО — ШО ВОНО? ХТО ТАМ Є? (пояснює чи є таке пекло, як учено, — перечитай!)

СВІТ В ЗАКОЛОТІ — ЧОМУ? (перечитай!)

ЦАРСТВО, ЯКОГО ВСІ БАЖАЮТЬ — близько!

ПРО ПРИХІД ХРИСТА (вельми інтересне)

ПОТІХА ДЛЯ ЛЮДЕЙ — (засумовані: читайте)

ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ (Читайте а довідається, що є сповідь, причасте, служба божя, хрещення, образи, фігури, та всі церемонії!!!)

ВАРТОВА БАШТА (місячний журнал, подає і пояснює всі неясні місця. Радимо мати її!

НОВА АДРЕСА ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІ

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams St.

Brooklyn, N. Y.

Ukrainian Department